

sti Tripolis in Benghasi, ki sta bili pod Turki zapušteni, sta se do danes razvili pod italijansko oblastjo v prav pomembni pristanišči ob afriški severni obali.

Za to afriško znatno izboljšano in kolonizirano posest se je začela Italija bati, ko je postalo v nekaj letih po svetovni vojni razmerje med Italijani in Francozi neprijazno. Po angleških poročilih ima danes Italija v afriški Libiji 200.000 mož.

Vojna v Libiji, bodisi da se Italija brani ali napada, bo povsem drugačna, kakor jo doživljamo v Evropi. V puščavi je najvažnejše vprašanje preskrba z vodo. Voda pomenja za branilca obrambo, za napadalca pa največjo oviro.

Pri napadih na puščavske pokrajine pride samo letalo v poštev. Libija lahko vzdrži vsak sovražni naval, ako obdrži nad njo Italija nadmoč v zraku.

Italija pri obrambi Abesinije

Nekoliko drugače so pa zaenkrat razmere v severnovzhodnem italijanskem kolonialnem

ozemlju. Našim čitateljem je še v živem spominu, kako odločilnega pomena je bilo za Italijo v vojni z Abesinijo, da ji je bil odprt za ladijski promet Sueški prekop. Danes je v tem oziru drugače. Anglija je zaprla Suez in je odrezala Italijo od njenih kolonij: Eritrea, Abesinija in italijanska Somalija. V vojaškem oziru so te italijanske afriške kolonije navezane same nase. Samo italijansko letalstvo ima možnost, da vzdržuje zveze z materno deželo in prinaša pomoč.

Nemčija je v vojni z Norveško dokazala, da je mogoče prepeljati v posebnih prevoznih letalih močno pehoto in lažje topove ter avtomatično orožje v velikem številu po zraku na vojaško važne točke. Isto bi zmogla tudi Italija, kar se tiče Abesinije.

Kakor zatrjujejo Angleži, ima Italija v Abesiniji armada od 50 do 80 tisoč mož.

Ako bi se lotili Angleži napada na Abesinijo, bo šlo za tem, v koliko lahko računa Italija na zvestobo abesinskih plemen, na premoč v zraku in koliko čet lahko pošljejo Angleži iz svojih kolonij proti Abesiniji.

Umrl je narodni trgovec in posestnik. V starosti 62 let je preminul v Mariboru g. Davorin Tombah, bivši trgovec in veleposrednik v št. Vidu pri Ptuj. Bil je iz revne družine. Za njegovo vzgojo je poskrbel že davno umrl g. Jožef Tombah, dekan v Rogatcu in pozneje župnik pri Sv. Petru pod Sv. gorami, ki je bil nadarjenemu fantu atric. Blagopokojni se je posvetil trgovskemu stanu, v katerem je imel srečo in je užival največji ugled po vseh Haložah. Trgovino je imel v št. Vidu pri Ptuj. Pečal se je z nakupovanjem poljskih pridelkov. Bil je edini predvojni slovenski izvoznik krompirja in drugih pridelkov v Egipt ter ostale države. Haložani so ga čislali kot res pravega trgovca, ki je znal ljudem pravo svetovati ter pomagati. Kupil si je veleposest z lepo obdelanimi vinogradi, v katerih je prideloval slovečo kapljico. Že pod Avstrijo je bil znan neustrašen narodnjak, katerega so vzele oblasti ob izbruhu svetovne vojne posebno na muho. Celih sedem mesecev je bil med vojno z drugimi zavednimi Slovenci zaprt v graških ječah. Dolga leta je bil načelnik trgovskega združenja za ptujsko okolico. Pred 12 leti je opustil svojo cvetočo trgovino v št. Vidu, katero je vodil 30 let, in se je preselil v Maribor, kjer je užival odih od mnogih prerane smrti. S Tombahom je izgubil »Slov. gospodar« dopisnika. Kot gospodarski strokovnjak je rajni rad pisal temeljite sestavke gospodarske vsebine. Umrl je brez potomstva. Žaluje za njim brat g. dr. Jože Tombah, sodnik okrožnega sodišča v Mariboru. Vrlenu narodnjaku ter narodnemu buditelju in borcu za slovenske pravice ostani ohranjen časten in hvaležen spomin!

Umrla je Zupanc Marija v Zg. Doliču. Umrla je blaga Zupancova (Arnejeva) mati iz Zgornjega Doliča. Pokojna Zupanc Marija je bila doma iz ugledne Hofove rodbine v Zg. Doliču, ki je dala v telu let že dve sestri-redovnici. Plovdovi njene dobre krščanske vzgoje so se pokazali posebno, ko se je leta 1907. poročila s sedanjim gospodarjem Alojzom. Prva leta zakona so potekala v neskaljeni sreči, saj je ta skromna, globoko verna žena in pridna gospodinja znala priključiti in ohraniti nad hišo božji blagoslov. Ko pa je leta 1914. zajel tudi Zupancovo rodbino temen oblak vojne in je moral gospodar na bojno polje, se je tudi zanjo začela tista križeva pot, ki je terjala od nje eno samo nepretrgano verigo trpljenja in žrtv. Pogumno je čuvala dom, krmarila s šestimi malimi otročki skozi hude čase in čvrsto vodila obsežno gospodarstvo. Dala je življenje enajsterim neboljjenčkom, dva sta pa umrla že v mladosti. Vse ostale otroke je vzgojila v značajne Slovence in pridobitne gospodarje svojega imetja, znala jim je vcepti s svojo mehko tudi srčno dobroto in je uživala od vseh prav do smrti globoko zaupanje. Hčerka Mišelina se je posvetila redovniškemu poklicu, letos je na beograjski univerzi napravila doktorat. Z možem vred sta poskrbela za primerno izobrazbo vseh svojih otrok, vsi razen najmlajšega Franceta, ki obiskuje še meščansko šolo, so že preskrbljeni. Skratka: ljubeča soproga in dobra mati! Da je pa imela srce za uboge, ni treba posebej poudarjati. To priča preko sto varovancev, krstnih in birmank, ki jim je — po-

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Upokojeni g. župnik Jožef Sigi umrl. Tik pred zlato sv. mašo je umrl 25. junija g. Jožef Sigi, upokojeni župnik, ki je preživel pokoj v župniji Teharje pri Celju. Rodil se je leta 1865. pri Sv. Križu pri Rogoški Slatini. Mašniško posvečenje je prejel leta 1890. Kaplanoval je v Kamnici pri Mariboru. Dolga leta je bil župnik v Trbonjah pri Muti, od koder je šel za župnika v Dramlje pri Celju. Leta 1932. je stopil v pokoj in se je naselil v Teharju pri Celju, kjer bi bil 14. julija obhajal zlato sv. mašo. Rajni je slovel po vsej škofiji kot izborni tenorist, ki je ohranil svoj blagodoneč glas še tudi na starost. V dušnem pastirstvu je bil priljubljen radi svoje srčne dobrote in izredne miroljubnosti. Tudi v pokopu je rad pomagal teharskemu gospodu, kjer koli je mogel. Blagemu gospodu Jožefu bodi Vsemogočni večni plačnik!

Okrajni glavar in znan pisatelj umrl. V škofiji Loka je podlegel v uradni pisarni srčni kapi dne 25. junija tamošnji okrajni glavar g. Matija Malešič. Rajni je bil rodom iz Bele krajine. Po prevaru je bil v službi v Murski Soboti in nekaj let v Mariboru, kjer je bil nekaj časa tajnik na velikem županstvu. Iz Maribora so ga premestili v Ormož, v Banja Luko, od koder

Pri motnjah v prebavi, pri napetosti, vzdigovanju, zgagi, povzročeni po hudi zapeki, je zelo primerno vzeti na večer pol kozarca naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zjutraj na tešče pa isto množino. Prava »Franz-Josefova« voda se izkazuje vedno kot popolnoma zanesljivo sredstvo za čiščenje črev.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

je prišel za okrajnega glavarja v Slov. Konjico. Iz Konjice je bil prestavljen v Logatec in škofjo Loko. Rajni je bil najbolj srečen med štajerci in je tudi poročil Slovenko od severne meje iz znane Krenove hiše na Plaču, s katero je živel v srečnem zakonu. G. Matija je Slovincem dobro znan po svoji izredni pisateljski nadarjenosti. Pisal je iz ljudskega življenja zajeta povesti za Mohorjevo družbo, za Mladiko in Dom in svet. Sam pravi belokranjski kmečki sin je v svojih povestih najrajši slikal kmečko življenje, ki je prepleteno z veseljem in trpljenjem. Tudi »Slov. gospodarja« je rad zalagal z božičnimi črticami, dokler je bival v Mariboru. Po svoji naravi je bil dobričina, a je kljub vsej dobrosrčnosti ter strpljivosti moral iz Slovenije v Banja Luko po službeni potrebi. Mnogo prerano preminul g. Malešič si je postavil med slovenskim narodom najlepši in trajen spomenik s svojimi povestmi, po katerih bodo Slovenci vedno radi segali. Velikemu slovenskemu kmečkemu sinu ostani ohranjen časten ter hvaležen spomin, žalujoči ženi in otročičem ter Krenovi rodbini na Plaču pa naše iskreno sožalje!

Ljudskošolski g. upravitelj umrl. V mariborski bolnišnici je umrl 30. junija v starosti 78 let g. Anton Gradišnik, upokojeni šolski upravitelj. Rajni je bil dolgo let šolski upravitelj v Polju ob Sotli, kjer je vzgojil več rodov učencev, kateri mu bodo ohranili hvaležnost za življenjsko izobrazbo. Po upokojitvi se je preselil v Maribor in užival nekaj let zasluženi pokoj. G. Gradišnik je bil eden tistih vzgojiteljev, katere mu je bila šola vse. Blagopokojnemu ostani ohranjen hvaležen spomin, soprogi in sinu pa naše sožalje!

Ljuba Tilka!

Danes pa bo moje pismo dolgo. Potrpil

Najprej Ti moram sporočiti, da je Tvojemu očetu prav dobro. Zdaj čez dan že sedijo, za silo lahko premaknejo desno nogo in desno roko in celo zapišejo že lahko kaj. Tvoje pismo jih ni le razveselilo, ampak ganilo. Naročili so mi, naj, kadar Ti bom spet pisala, ne pozabim zapisati, da Te lepo pozdravljajo...

Zdaj pa, ljuba Tilka, Ti bom izlila svoje srce. Ti si mi bila vedno edina prijateljica, nikomur drugemu ne morem potožiti, nekemu pa se moram izpovedati, ker mi je tako hudo.

Da Ti takoj povem: z doktorjem Silanom je vse pri kraju, zaroka se je razdrla.

Kako se je zgodilo?

Sama ne vem. Vse se mi zdi kakor hude sanje in je vendar vse resnično. Povedala Ti bom vse po vrsti, kako je prišlo.

Konec oktobra je prišel doktor zopet k Tvojemu očetu. Bil je nenavadno tih in mudilo se mu je. Mimogrede se je tako čudno ozrl na mojo roko, kjer sem nosila njegov prstan. Potem je dejal suho, da je očetu dobro in da ga zdaj ne bo več, če ga ne bomo klicali.

(Dalje sledi)

*Šentanel dne 25. novembra 1890.

umrla gospa Majer. Moj Bog, kako je bilo! Ne moreš si misliti, kako je mož uganjal. Tuli je, lase si je pipal, po tleh se je valjal, vedno smo morali biti za njim, ker se je bilo bati, da si bo kaj hudega storil. Stara gospa se je prej umirila. Lidija se je sicer tudi jokala, ker je druge videla, da se jočejo, pravega pojma pa še nima o nesreči in si le želi, da se jaz z njo igram. Odkar ji je mati umrla, sem jo vzela v svojo sobo in tudi spi pri meni. Stara gospa spi v gospodovi sobi, ker se boji za njega. Meni se ljudje smilijo; tako bogati so in vendar tako nesrečni. Kjer jim morem, jim pomagam. Gospod in njegova tašča sta se tako navadila name, da me pri vsaki reči vprašata za nasvet. Gospa je zetu že večkrat prigovarjala, da bi šli v kako drugo letovišče; gospod pa pravi, da ne gre več iz tega kraja, kjer mu je žena pokopana. Bog ve, kako se bo še to končalo. Jaz bi se od Lidije kar težko ločila. Priti pa bo seveda moralo prej ali slej.

Ona gospa iz Gorice je odpotovala. Obljubila mi je, da pride pred božičem semkaj pome... Če boš špetinovega Matija kaj videla, pozdravi ga in reci mu, da mi je dobro in da upam, da mu bom ob letnem dnevu vrnila z obrestmi vred, kar mi je posodil. Pozdravi tudi Katro in poljubi moja otroka!

Tvoja Tilka.*

krogla. Strokovnjaki menijo, da gre za najstarejši ladijski top in enega najstarejših modelov topov sploh. Ohranili se je razmeroma dobro zato, ker je bila cev zaščitena s čepom iz hrastovine. Ta zamašek je imel po vsej priliki ta namen, da poveča silo strela. Doslej so ta najstarejši model poznali samo po opisu starega francoskega kronista Froissarta.

Vsak 51. zemljan ima že telefon. Medtem ko je znašalo ob začetku stoletja število vseh telefonskih aparatov na svetu komaj dva milijona, ga cenijo danes na 42.6 milijona. V času, ko se je število zemljanov pomnožilo za 36%, je naraslo število telefonov za 2000%, tako da ima teoretično danes že vsak 51. zemljan svoj telefonski aparat.

večini so bili sami ubožni — bila boča. Tudi krajevnim organizacijam ni odrekala pomoči, saj je g. Zupanc že dolgo vrsto let neumoreno predsednik gasilske čete. Tudi naše časopisje je bilo pri Zupančevih doma. »Slov. gospodar« je bil stalni gost že čez desetletja. Njen pogreb je pričal, kar se z besedo ne da popisati. Cvetje, solze, porojene iz resnične žalosti, ubrano petje na grobu — vse je izžvenelo v eno samo veliko željo: da, rod slovenski, še mnogo takih ženal! Sveti ji večna luč, globoko užaloščenim svojam pa naše sožalje!

V Črešnjevcih pri Gornji Radgoni je umrl g. Vincenc Steinbrenner, ravnatelj veleposelstva kneza Trautmannsdorfa v Negovi. Rajni ravnatelj je 39 let vzorno oskrboval posestvo in je bil zaradi svoje izredne dobrotljivosti in pravečnosti pri svojih uradnikih, uslužbenih in pri vsem prebivalstvu visoko v časih. Bil je iz Črešnjevca, kjer je živel v pokoju, prepeljan v Negrovo in položen k večnemu počitku v rodbinsko grobnico. Rajni naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Ugledna gospodinja umrla. Pri Sv. Trojici v Slov. goricah je bila pokopana ob obilni udeležbi Nežika Pen, roj. Landergott, ugledna posestnica in zgledna žena ter mati. Rajna je bila sestra g. patra Valerijana, župnika frančiškanske župnije v Mariboru, in g. p. Emerika, frančiškanskega duhovnika pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Zapušča moža in tri nepreskrbljene otroke. Dobri materi bodi Vsemogočni obilni plačnik — preostalim naše sožalje!

Smrt Ventrinove mame v št. Ilija pri Velenju. Dne 19. junija so žalostno zapeli zvonovi v žup-

ni cerkvi sv. Ilija ter oznanili vest, da je zatila svoje trudne oči vira krščanska, pošena, dobra in priljubljena gospodinja Ventrinova mamica Alojzija Kralj. Nenadoma jo je zadela srčna kap ravno na potu v 50. leto starosti. Vzgojila je devet otrok v strogem krščanskem duhu, od katerih pa sta dva umrla, od ostalih je pa preskrbljen komaj šele eden. Ventrinova mama je imela v sredi svojega življenja polno upanja in veliko zlatih načrtov v boljše bodočnost, da bi izvedla ureditev svojih družinskih razmer tako, da bi imela čez par let vse otroke preskrbljene. Neizproсна smrt pa ji je pretrgala nit življenja in Vsemogočni jo je poklical k sebi po plačilo, rekoč: Dovolj je tvojega trpljenja! Pojdi tja, kjer je pripravljeno za vse tiste, ki ljubijo Boga in izpolnjujejo njegove zapovedi! Pokojna mamica je bila pri vseh priljubljena. Pogreb je bil na njen god, katerega je z veseljem pričakovala, da ga bo obhajala med svojo družinico, a božja volja je bila drugačna. Presešla se je v boljše življenje, kjer ni več trpljenja in žalosti. Počivaj, draga mamica, v miru! Žalujočim naše sožalje!

Skokov oče umrl. Na Ropasiji v župniji Vransko je poklical Gospod k sebi 73 letnega Skokovega očeta. Rajni je bil trdnega krščanskega prepričanja in naročen na številne katoliške časopise. »Slov. gospodar« je zahajal v njegovo hišo 30 let. Vzgojil je osem otrok, od katerih jih živi še sedem. Dve hčerki sta usmiljeni sestr. Pet dobro preskrbljenih otrok pa gospodari in gospodinja na posestvih. Po očetovem zgledu so tudi Skokovi potomci naročniki dobrega časopisa. Blagi slovenski korenini svetila večna luč, žalujočim preostalim naše sožalje!

Rdeči križ

Strašna usoda beguncev

Najstrašnejša vojna besni med narodi. Če reke beguncev so preplavljale one države, katere je zajelo vojno gorje. Matere z otroci, kojih očete so krvaveli po raznih bojiščih, so iskale zatočišča. Tisočeri in tisočeri in nepreglednih množinah so se umikali pred prodirajočimi armadami. V posameznih pokrajinah, kakor n. pr. v Belgiji, je bilo šest in pol milijona civilistov z borečo se vojsko obkoljenih in so morali prestajati vse grozote moderne vojne. Veliko strašnejša nego usoda borečih se vojakov, je usoda njihovih družin, katere so morale zapustiti mirne domove, da so si otele golo življenje. Brez poročil od najljubših in najdražjih se mora vojak bojevati na fronti. Utrujeni ter obnemogli od naporov pobega, strli od duševne bolesti in žalosti za svojce po bojiščih, zrejo begunci najtežji bodočnosti v oči.

Centrala Rdečega križa v Ženevi

Kolika sreča v tem ogromnem boju narodov je mednarodna organizacija Rdečega križa, ki je bila osnovana v Ženevi v Švici leta 1863. Predseduje dobrodelni ustanovi profesor Maks Huber, bivši predsednik mednarodnega razsodišča v Haagu na Holandskem. Predsedniku ob strani so sami delavni možje, ki so se izkazali na polju dobrodelnosti med svetovno vojno. Članov vodstva Rdečega križa je 25, a morajo biti vsi po pravilih Švicarji. V mirnem času je bilo uslužbenih pri ustanovi 100 ljudi, danes je naraslo to število na 800, ker prihaja dnevno do 80.000 pisem, na katera je treba odgovoriti.

Velik uspeh Rdečega križa v tej vojni

Prvi uspeh Rdečega križa v tej vojni je bilo uspešno posredovanje, da so postali civilni ujetniki deležni istih ugodnosti, kakor jih uživajo vojaki. Kaj pomeni ta korak v sedanjih vojni, je razvidno iz preobilice dela, katerega mora dnevno zmagati pri ženevskem Rdečem križu oddelek za civilne ujetnike. Koj po izbruhu sovražnosti so bila osnovana velika taborišča za sovražne inozemce po angleških dominijonih: Kanadi, južni Afriki, Avstraliji, Palestini itd. Svoji teh priprtih oseb bi bili brez vsakih poročil, ako bi pismenega prometa ne vzdrževal Rdeči križ. Količ dobrega je storil Rdeči križ v vojni med

Nemčijo in Poljsko! Nepregledno število poljskih ujetnikov je bilo prepeljeno v Nemčijo in tem je manjkala vsaka vest o usodi njih družin, ki so še ostale v domovini. Vsa poizvedovanja na Poljskem so bila radi prisilne odstranitve civilnega prebivalstva in radi razdelitve Poljske med Nemčijo in Rusijo znatno otežkočena. Velike borbe je imel ženevski Rdeči križ, dokler se ni ojačil z osebami, ki so zmožne poljskega jezika v govoru in pismu. Dalje časa je trpelo, preden si je ugledil Rdeči križ pot s poizvedovanji pri

Poskusil sem
eno in drugo, končno ostanem
le pri
'CROATIA'-bateriji

Nemci in Rusih toliko, da gre danes vse brez ovir izpod rok.

Dobro razpletena podrobna organizacija

Pravo čudo pri Rdečem križu je, da zamore ta organizacija dajati obvestila o vseh osebah v državah, ki so zapletene v vojno, o civilistih in o vojakih. To ogromno delo zmora centrala v Ženevi samo radi tega, ker je njena podrobna organizacija dobro razpredena po vsem kulturnem svetu.

Posredovanje pošiljanja daril in zavojev

Rdeči križ ne posreduje samo pismenih sporočil o zdravju in usodi ujetnikov, ampak skrbi tudi za prevoz daril. Organizacija ima po vseh ujetniških taboriščih svoje zaupnike, kateri ji zanesljivo poročajo, kateri ujetniki so posebno potrebni. Le potom Rdečega križa je mogoče iz domovine pošiljati pakete na naslove ujetnikov. Vsako sprejeto pošiljko mora ujetnik potrditi na posebnem od Rdečega križa priloženem potrdilu.

Zdravstveni oddelek

Rdeči križ v Ženevi poseda poseben zdravstveni oddelek pod vodstvom švicarskih vojaških zdravnikov. Ta oddelek ima nalogo, da zamenjava za vojno nesposobne hudo ranjene, katere pošiljajo preko nevtralnih dežel v domovino v nadaljnje zdravljenje.

Trdnjava krščanskega usmiljenja

Delo, katerega vrši Rdeči križ v tej vojni, je ogromno in narašča od dneva do dneva. Nevtralna Švica je v tem največjem in najbolj strašnem vojnem metežu, klanju in uničevanju trdnjava, ki v obli podivjanosti po svojih močeh lajša vojno gorje z deli krščanske dobrodelnosti.

Dopisi

Slovenska Krajina

Prekmurje. Pri zadnjem napredovanju učitelstva so tudi v Prekmurju napredovali sledeči učitelji in učiteljice, in sicer v 8. pol. skupino: Casar Vinko, Gančani; Ravbar Štefanija, Tišina; Stular Danijela, Gor. Lendava; Zemljič Marija, Serdica; Ebenšpanger Emilija in Možkon Tatjana, Sobota; Kukovec Antonija, Šalovci. V 9. pol. skupino: Zalokar Antonija, Gor. Lakoš; Banfi Štefan, Moravci; Golob Franc, Pertoča.

Radmožanci. Banska uprava v Ljubljani je za 10. julij razpisala prvo licitacijo za gradnjo mostu čez potok Glinjo ter napravo dveh propustov, za kar znaša proračunska vsota 156.171 din. Ker sedanji most ne odgovarja več potrebam takega prometa, kakršen se vrši na tej cesti, bo naprava novega mostu zelo dobrodošla. Banski upravi se za uvidevnost in naklonjenost zahvaljujemo.

Lipa. V nedeljo, 23. junija, se je ob šestih zjutraj poročila v Zagrebu naša rojakinja Gašparič Margita, uradnica v nekem privatnem podjetju. Življenjski drug ji bo soračnik istega podjetja. Bog daj arečo!

Dobrovniki. Prejšnji teden se je neki potnik-kolesar na cesti Dobrovniki-Zitkovci s kolesom tako nesrečno prevrnil, da je ves okrvavljen moral iskati zdravniške pomoči. Nekaj dni pozneje pa se je neki možakar tako navlekel sladke kapljice, da je v pijanem stanju hotel na vsak način ubiti svojo ženo. Vso potolčeno žensko so v zadnjem hipu iztrgali iz rok pobesnelega moža.

Turnišče. Naša fava je ena izmed onih v Prekmurju, ki se lahko ponaša z rekordom študiranja mladen. Letos so kar trije maturirali in smo lahko upravičeno nanje ponosni, ker so vsi trije bili oproščeni ustmene mature. Eden je študiral v Zagrebu, drugi v Ljubljani in tretji v So-

boti. Castitamo k odličnemu uspehu! — Na batovinski cesti št. 237 Turnišče-Genterovci je razpisana služba cestarja. — Nedavno je bila pri nas ustanovljena podružnica Slomškove družbe za lendavski okraj. Za predsednika je bil izvoljen g. šolski nadzornik Tratnjek.

Beltinci. Tukajšnji poštni uradnik g. Pintarič Jože je z naše pošte premeščen v Rogatec, kjer se naj dobro počuti!

Sebekovci. Pretekli teden je na pravni fakulteti ljubljanskega vseučilišča diplomiral g. Podlessek Jožef. Castitamo!

Andrejci. V nedeljo, 23. junija, smo pri nas imeli lepo slovesnost, kajti blagoslovljena je bila naša nova motorna brizgalna. Slovesnosti se je udeležilo lepo število ljudi in gasilcev.

Črenšovci. V nedeljo, 14. julija, bo Bogu daroval prvo nekrvavo daritev novomašnik g. Kolenko Ivan. Na slovesnost nove sv. maše se močno pripravljamo. Mašniško posvečenje bo prejel v nedeljo, 7. julija. — Na državnem konservatoriju v Ljubljani je na instrumentalnem oddelku za orgle diplomiral naš rojak g. Jože Hanc. — Neka mladenka je sad nedovoljene ljubezni zanesla med pšenico, kjer so ga raztrgali psi, a ostanke sta našli dve drugi ženski. Zadevo ima v rokah oblast.

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Pri nas je začela razsajati živinska bolezen pri svinjah. Mnogi so morali poklati svoje svinje. Za vsakega je to huda nesreča, ker si ne more kupiti druge svinje. Kakšna je ta bolezen, ni ugotovljeno. Rdečica ni. Tudi za razne nesreče smo zvedeli. V Velikem Okiču je strela zažgala pred kratkim nekemu posestniku nezavarovana poslopja. Zgorela sta tudi dva hrama. Na sosednjem Hrvaškem je strela zažgala hlev pri Mintasu in in pri tem